

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/767/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712213410
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3712213410.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovvej v právnej veci navrhovateľky J. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. N., Y., Ul. H. z R. XXX, v Y. N. bytom J. R. U., v zast. JUDr. Zuzany Krutej, advokátky AK v Považskej Bystrici, Slovenských partizánov 1130/50 proti odporcovi D. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. R. XX, o zaplatenie 2.489,09 Eur, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 15. júla 2013, č.k. 5C/51/2013-112, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania 177,63 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, k rukám právnej zástupkyne navrhovateľky.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľke žalovanú istinu spolu s príslušným úrokom z omeškania a zaviazal odporcu k náhrade trov konania. Vyhovel tak návrhu navrhovateľky, ktorým sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vzniknutého na strane odporcu tak, že počas ich partnerského spoluzitia, konkrétne v období rokov 2010 a 2011, financovala navrhovateľka zo svojich peňazí opravy a rekonštrukcie domu vo výlučnom vlastníctve odporcu. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia vychádzal okresný súd zo zistení, že účastníci žili viac rokov ako druh a družka a počas spoluzitia zakúpili rodinný dom vlastnícky patriaci odporcovi, ktorý potom renovovali a investovali do neho aj žalované náklady, ktoré navrhovateľka vydokladovala predloženými bločkami. Tieto skutočnosti mal okresný súd za nesporné a rozpor medzi účastníkmi videl v otázke, kto tieto náklady vynaložil. K nej vypočul viacerých svedkov, z ktorých výpovedí (s výnimkou výpovede súčasnej družky odporcu) mal za preukázané, že v období vynaloženia investícií odporca nikde nepracoval, nemal príjem a účastníci žili z podnikania navrhovateľky, ktorá mala stabilný príjem z podnikania. Odporca pomáhal navrhovateľke v podnikaní a okrem invalidného dôchodku iný príjem nemal. Aj ten míňal nezodpovedne a na svoje potreby. Svedkovia potvrdili, že na nákupy materiálu dávala peniaze vždy navrhovateľka. Výpoveď svedkyne M. X. - družky odporcu považoval okresný súd za rozpornú a nedôveryhodnú. Táto svedkyňa menila výšku sumy, ktorú mala pre odporcu vyberať zo svojej vkladnej knižky, jej účel a napokon uviedla, že 500 Eur požičala odporcovi v období po vynaložení sporných investícií. Podľa skutkových zistení okresného súdu neboli majetkové pomery odporcu také, aby bol schopný žalovanú investíciu zaplatiť. Naproti tomu navrhovateľka takéto finančné možnosti mala, a takto preukázané plnenie z jej strany v prospech odporcu považoval okresný súd za plnenie bez právneho dôvodu podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka. K jeho vydaniu zaviazal odporcu podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní neúspešného odporcu zaviazal k náhrade trov navrhovateľky.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý s napadnutým rozhodnutím nesúhlasil. Uviedol, že veci do domu zakúpil z vlastných zdrojov, o čom doložil doklady o kúpe tovaru. Podľa odporcu si vzájomne odporuje tvrdenie navrhovateľky a svedkov, že všetky peniaze od navrhovateľky prehral s tvrdením, že veci nakupoval za peniaze od navrhovateľky. Uviedol, že posledné dva roky spolu s navrhovateľkou nežili ako predtým, pretože ona neplatila elektrinu, plyn, nákupy a naopak brala odporcovi potraviny. Navrhovateľka sa zväčša zdržiavala mimo domu a vybrala odporcovi 2.800 Eur z bankomatovej karty. Svedecké výpovede, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie považoval odporca za krivé a niektorých svedkov za navedených a podplatených navrhovateľkou. Okresný súd podľa odporcu vôbec nezohľadnil, že pracoval u navrhovateľky. Pokiaľ tam nemal dosahovať žiaden príjem, ako tvrdí okresný súd, bol vykorisťovaný a pracoval na čierne. Odporca vymenoval viacero vecí, ktoré zhotovil pre podnikanie navrhovateľky. Uviedol, že navrhovateľka mu odcudzila zlato, hotovosť a poukázal na jej dlžoby, ktoré boli vyplatené zo spoločného. Odporca poukázal na viaceré podania, ktoré proti nemu podala navrhovateľka a aj v tom videl jej úmysel zničiť ho psychicky, fyzicky a finančne, rovnako ako v podanom návrhu. K odvolaniu priložil odporca doklady k tovaru, ktorý zakúpil.

Navrhovateľka žiadala napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie odporcu považovala za zavádzajúce, klamlivé a vo veľkej časti nesúvisiace s predmetom sporu.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania a zistil, že je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Odporca vo svojom odvolaní výslovne neuvádza niektorý z odvolacích dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa obsahu odvolania však uplatňuje dôvod na odvolanie podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam). Podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva vo všeobecnosti predovšetkým v nesprávnom postupe okresného súdu pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že okresný súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Za nesprávne skutkové zistenie považuje odporca to, že nákupy mali byť financované navrhovateľkou, pričom opak preukazuje dokladmi o nákupoch znejúcimi na jeho meno. Tento dôkaz však sám o sebe svedčí iba o tom, kto nákup realizoval no neposkytuje odpoveď, koho peniaze boli na nákup použité. Okresný súd preto postupoval správne, pokiaľ z predložených dokladov priamo nevyvodzoval, jednu zo základných rozhodujúcich skutočností súdnej veci, teda za koho peniaze bol tovar zakúpený. Ako vyplýva z napadnutého rozhodnutia, pôvod financií na nákupy zistil z porovnania finančných možností navrhovateľky a odporcu v rozhodnom čase. V tomto smere boli okresným súdom správne vyhodnotené dôkazy svedčiace v prospech lepších finančných možností navrhovateľky. K otázke svojich finančných možností, ktoré by umožňovali realizovať za vlastné nákupy v žalovanom rozsahu, odporca neposkytol ani tak základný dôkaz ako svoju účastnícku výpoveď, keď na pojednávaní dňa 27.05.2013 uviedol, že on peniaze mal a má ich aj teraz, no odmietol uviesť odkiaľ. Prítom práve uvedenie pôvodu financií je rozhodujúcim pre posúdenie vierohodnosti tvrdenia ich vlastníctva. S týmto základným východiskom bol teda správny skutkový záver okresného súdu, že odporca nemal finančné prostriedky potrebné na investície, o ktoré v konaní išlo. Ním poberaný invalidný dôchodok 200 Eur bol správne vyhodnotený ako nedostatočný pre daný účel a pôžička poskytnutá od terajšej družky ako poskytnutá v neskoršom období ako boli vynaložené investície, teda preto na investície nepoužiteľná. Naproti tomu bol dostatok finančných prostriedkov na predmetné investície správne zistený u navrhovateľky, kde bol ich pôvod v podnikaní. Viaceré svedecké výpovede potom iba dokreslovali konkrétny spôsob financovania nákupov, či nakladania s financiami z podnikania, a to v zásade opäť v prospech tvrdení navrhovateľky. Nie je pritom daný dôvod pochybovať o ich pravdivosti, ako to robí odporca, keď spochybňuje každého svedka vypovedajúceho v jeho neprospech, čo nasvedčuje skôr účelovosti jeho vyjadrenia ako dôvodným pochybnostiam o pravdivosti svedeckých výpovedí. Čo sa týka ostatných skutočností uvedených v odvolaní týkajúcich sa ukradnutého zlata, hotovosti, či potravín, podstatne skorších dlhov navrhovateľky

a rôznych podaní navrhovateľky na odporcu, tieto s prejednávanou vecou nesúvisia, na napadnuté rozhodnutie nemajú žiaden vplyv, a tak niet dôvod sa nimi zaoberať v rámci odvolania.

Odporcom uplatnený odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnych skutkových zisteniach okresného súdu teda nebol uplatnený dôvodne, pretože okresný súd sa takéhoto pochybenia nedopustil, a preto krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bola plne úspešná navrhovateľka, preto jej krajský súd priznal náhradu trov odvolacieho konania podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Trovy 177,63 Eur spočívajú v odmene 101,25 Eur za vyjadrenie k odvolaniu vo veci samej, odmene 30,93 Eur za vyjadrenie k odvolaniu proti predbežnému opatreniu (nariadenému v priebehu odvolacieho konania), režijnom paušále 7,81 Eur za úkon v roku 2013, režijnom paušále 8,04 Eur za úkon v roku 2014 a DPH 20 % z uvedených položiek v celkovej výške 29,60 Eur. Výšku odmeny za jeden úkon právnej služby určil súd podľa § 10 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. (Vyhláška) v spojení s § 14 ods. 1 písm. b) a podľa § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 14 ods. 3 písm. b) Vyhlášky. O režijnom paušále rozhodol súd podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky a o dani z pridanej hodnoty podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.